ANUL III—No. 779 — EDIȚIA A TREIA — Vinerî 14 Februarie 1897

LUMEA NOUĂ

ORGAN ZILNIC AL SOCIAL-DEMOCRAȚIEI ROMÎNE

ABONAMENTE

UN NUMĂR 5 BANI

ANUNCIURI

REDACȚIA
BUCUREȘTI. STRADA DOAMNEI, No. 7. CASA APPEL

SUB DIRECȚIA CONSILIULUI GENERAL AL PARTIDULUI

ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI. STRADA DOAMNEI, No. 7. CASA APPEL

CONCENTRARILE LA PRUT

—ARMAMENTUL NOSTRU INNAINTEA CAMEREI. INTERVIEW CU MARELE VIZIR—

POPORUL IN POLITICA EXTERNA

Diplomatul grav, cu depeşile cifrate în mînă; candidatul la ambasadă, ce priveşte cu un monoclu protector Europa, care implora concursul junelui de elită — toţi domnii şi domnişorii aceştia amorezaţi de fondurile secrete şi nesecrete ale ministerului de externe aŭ conştiinţa întreagă a mareî lor însemnătăţi pentru pacea lumeî.

Un cuvînt, un gest — o, Doamne, să nu fie cum-va un cuvînt scris! — al lor, poate schimba harta Europeî: cîtă cumpătare, cît tact, cîtă rezervă, dar — şi maî cu seamă cîte prînzurî, cîte ceaiurî Popoff şi diplomatice trebue să dea — cu aceeaşî rigidă prudenţă, sărmanele victime ale echilibrului european!

Şi acestor firî impersonale, carî aŭ rupt'o cu viaţa pămîntească pentru a se devota numaî fericireî popoarelor; acestor sacerdoţi aî păceî universale, voiţi să vorbiţi de influenţa poporuluî asupra politiceî exterioare?

Dar de ce turburaţi seninătatea acestor autorî, cetitorî şi... jucătorî de cărţi albastre, verzi şi galbene; de ce lăsaţi să pătrundă glasul vostru trivial în cancelariile a căror parchete numaî constituie întregî teritorii?

A, voiţi să spuneţi acestor oamenî că voi, că poporul poate pricepe ceva, poate cugeta şi acţiona cu ceva în politica exterioară?

Cel mult un zîmbet pentru îndrăzneaţa voastră copilărie, cel mult un sentiment de milă pentru sforţarea voastră, viermi, ce voiţi să atingeţi aştri!

* * *

Şi totuşi....

De la înrăurirea asupra mersuluî din lăuntru al statelor, masele popoarelor înaintate în civilizaţiune, libertate şi bună stare materială aŭ trecut la înrăurirea mersuluî afacerilor internaţionale — şi va fi unul din studiile cele maî frumoase de făcut asupra acestuî fenomen politic, aşa de caracteristic veaculuî care apune. Va fi de creat o literatură care să stea cu vrednicie alăturea de literatura diplomatică, ba în numeroase privinţî, şi maî ales din punct de vedere moral, va sta mult de asupra acesteia.

Sînt destul de numeroase pildele de mişcare a maselor din Anglia şi Franţa în favoarea diferitelor naţionalităţî oprimate — şi dacă am avut, ca pură manifestaţiune a civilizaţieî capitaliste, chestiunea naţionalităţilor în secolul acesta, de sigur deslegarea acesteî chestiunî se va face tocmaî prin înrîurirea mereŭ crescîndă a putereî sociale în masele populare.

Evenimente recente şi evenimentele de actualitate sînt gata să dea o elocuentă confirmare acesteî credinţî.

Să ne aducem aminte de luptele disperate de dăună-zi pentru liberarea Cubeî şi de masacrarea sinistră a Armenilor de către Turcî în toamna anuluî trecut; să ne aducem aminte şi de agitaţiunile puternice din Franţa şi Anglia, de meetingurile monstre ţinute, la Londra şi Paris — şi atuncî vom recunoaşte că, din ce în ce maî mult, curentele populare îeaŭ locul combinaţiunilor diplomatice.

In evenimentele carî se desfăşură actualmente în Archipelag, această înrăurire a maselor conştiente asupra relaţiunilor internaţionale devine şi maî vădită.

Presiunea populară în Anglia, în sensul uneî acţiunî energice contra Turcieî, a atins un grad, care pune în primejdie serioasă, soarta cabinetuluî Salisbury. Destul să menţionăm faptul că şefiî partiduluî liberal: Gladstone ca şi Rosebery lucrează în politica externă conform rezoluţiunilor luate în meetingurî.

In Franţa curentul popular, format de socialiştî, cu Jaurès şi Rochefort în frunte, a redus la minimum însă-şî legăturile franco-ruse, cînd a fost vorba de protestare contra Turcieî şi sprijinire a autonomieî Creteî.

A fost un elocvent spectacol mulţumirea în public adusă de ambasadorul Grecieî la Paris luî Rochefort şi Jaurès pentru curentul ce aŭ ştiut să facă în popor în favoarea Grecilor!

Diplomaţia a început să recunoască influenţa populară în relaţiile internaţionale — nu va trece multă vreme şi-î va constata triumful

M. Dobriu.

INTERVIEW CU MARELE VIZIR

Marele vizir Rifat-Paşa, îeste una din puţinele persoane carî aŭ trecere pe lîngă sultan, şi decî îe de mare însemnătate interview-ul pe care 'l-a avut cu dînsul, corespondentul ziaruluî *Neues Wiener Tageblatt*. Dăm aci părţile maî însemnate ale acestuî interview.

* * *

Coresp: *Vă rog, nu'mi puteţi spune: cum stă situaţia politică?*

Vizirul: *Credeţi probabil* **situaţia în Creta!** *Eî, acolo Greciî omoară mahomedanii cu sulele ca pe nişte oî, şi pe urmă tot noî sîntem declaraţi ca barbari! Situaţia politică nu s'a schimbat de loc.*

* * *

Coresp: *Carî vor fi consecinţele imediate ale acesteî situaţiunî?*

Vizirul: **Nu cred în posibilitatea izbucnireî unuî războî!** *M. S. Sultanul vrea, de acord cu marile puterî, pacea.* **Atîta vreme, cît va fi numaî cu putinţă, Turcia va menţine pacea.** *Grecia a început ostilităţile, după ce ne-a calomniat în faţa Europeî. Europenii ar face bine să ne audă şi pe noî, şi apoî să'şî formeze convingerile.*

* * *

Coresp: *Ce credeţi despre ultimele măsurî luate de marile puterî?*

Vizirul: *Nu le cunoaştem de cît din ziare. Nu îe adevărat că marile puterî ar fi propus sultanuluî ca principele George să fie numit principe al Creteî autonome.* **Sultanul nu va primi de cît reformele, pe carî le va crede folositoare Turcieî.**

CRIMINALII POLIŢIEI

Maî întîiŭ faptele.

Un sărman evreŭ din Piatra Neamţu se introduce noaptea într'o casă pentru ca să fure — spun uniî, ca să cerşească — zic alţiî — şi poliţia atît de somnoroasă cînd e vorba să prindă hoţiî marî, se trezeşte imediat şi pune mîna pe evreŭ asupra faptuluî. După o straşnică bătae dată ca arvună, nenorocitul e transportat în arestul poliţieî pentru ca opera de tămăduire a moravurilor noastre să fie complectă.

Şi aicî, în singurătatea celor patru pereţi, evreul, care se făcuse vinovat pentru că intrase într'o casă în vreme de noapte, este întins la pămînt şi bătut cu atîta furie, în cît sub ploaia de loviturî nenorocitul îşî dădu sufletul!

Pe urmă, mizerabiliî zbirî, ca să acopere urmele crimeî lor, înnodară în jurul gîtuluî celuî ucis o curea, pe care o legară de gratiile ferestreî, ca să se creadă că evreul s'ar fi sinucis...

Unde eraî Zdreleo ca să te cutremurî de groază?!

Şi ce credeţi că s'a maî întîmplat? Maî nimic. Doctorul vine, examinează cadavrul şi... *constată moartea*; iar autorităţile dispun îngroparea evreuluî. Nimic maî simplu.

Dar lumea din Piatra a văzut pe zbirî bătînd pe nenorocitul evreŭ, torturile poliţieî sînt lucrurî de domeniul public, îar cadavrul mutilat grozav e o probă îndestulătoare despre existenţa uneî crime. Şi în faţa atîtor probe, în faţa indignăreî oraşuluî întreg, vor îndrăzni autorităţile să facă afacerea muşama?

Ar fi prea monstruos şi nu ne vine a crede.

La puşcărie criminaliî, carî îndrăznesc să facă din localul poliţieî locul de executare al nefericitelor victime!

Rugînd pe d. Lascăr să dispue o grabnică şi serioasă anchetă ne luăm angajamentul de a reveni cît maî curînd asupra acesteî crime.

Fix.

ARMAMENTUL INAINTEA CAMEREI

După cum am prevăzut şi am dorit, chestiunea armamentuluî a venit erî înaintea Cameref.

D. Fleva a adus la cunoştinţa guvernuluî diverse observaţiunî asupra puşteî Manlicher, a fortificaţiilor şi a mobilizărilor.

D. general Berendeiŭ, ministru de războiŭ, a fost destul de franc, pentru nişte declaraţiunî făcute în şedinţă publică asupra uneî chestiunî aşa de însemnate.

Ministrul de războiŭ a dezminţit în primul loc, în mod categoric, afirmaţiunea nenorocită a fostuluî ministru de războiŭ, generalul Budişteanu, cum că arma Manlicher ar fi o armă proastă, un ciomag. A declarat apoî că echipamentul va fi îndestulător, că va cere oare-carî credite nouî şi că unele lacune în ce priveşte fortificaţiile, nu sînt de natură să ne alarmeze.

Să sperăm dar, că guvernul, care a ştiut să dea explicaţiunî asigurătoare, va şti să ia şi măsurî de aceeaşî natură.

CONSULATUL DIN BITOLIA

Cabinetul d-luî Sturdza, saŭ maî just, d. Sturza însu-şî a creat şi a lăsat moştenire actualuluî guvern o chestiune a consulatuluî din Bitolia.

D. Sturdza, ca ministru de externe, suprimase consulatul din Bitolia, — nu de alta, dar pentru că conservatoriî îl înfiinţase ră. Aşa înţelegea d. Sturdza să combată reacţiunea!

Consulatul din Bitolia însă devenise, în ultimul timp, datorită evenimentelor din Macedonia, o adevărată necesitate naţională pentru Romînia.

In şedinţa de erî a Camereî, în urma interpelăreî d-luî I. Grădişteanu, d. preşedinte al consiliuluî a declarat că azi în Bitolia se află un consul romîn.

Dacă acest act e un merit al cabinetuluî actual, e implicit un blam pentru d. Sturdza — şi ast-fel prin fapte, guvernul de azi dovedeşte că nu e o continuare a regimuluî de ierî.

Silex.

CE FACE TURCIA?

Intrebarea aceasta este acum pe buzele tuturor. Cucerirea Creteî de către Grecî, ocuparea militărească a unuî teritoriŭ otoman, este în sine, fără îndoială, o provocare la războiŭ. Şi cine cunoaşte moravurile turceştî, va şti că nu dragostea de pace, împiedică pe Turcia de la o energică acţiune.

Deci încă o dată: ce face Turcia?

* * *

Mobilizează mereŭ trupele sale, maî ales acele din Asia mică în care are mare încredere. Constată însă starea deplorabilă a armateî şi floteî de războiŭ, a căroră mobilizare, lasă că are nevoie de atîta timp în cît aî putea să sfărîmî Turcia de zece orî, înainte ca ea să se apere o singură dată, dar maî dovedeşte pe de asupra şi totala lipsă de muniţiunî şi de utensiliî de războiŭ.

* * *

Cu finanţe mizerabile, cu o armată imposibilă, în mijlocul unor provinciî, aî căror locuitorî îţî sînt în mare majoritate duşmanî — iată cum ar trebui să ducă Turcia războiul, şi e lesne de înţeles de ce dînsa, ţara Seliimlor şi a Osmanilor, hezită, se teme de momentul decizivo, care după spusa eroului turc de la Plevna, poate să-î aducă peirea şi în cazul cel maî bun numaî menţinerea unuî statu-quo de plîns. Unde maî puneţî pericolul care ameninţă imperiul turcesc din partea marilor puterî amice: din partea prieteneî Anglia, care ţine foc la Dardanele şi se teme ca altă prietenă — Rusia — să nu puie ea stăpînire pe Constantinopole.

Vor fi eî nemulţumiţi fanaticiî mahomedanî de purtarea lăsă a padişahuluî lor, dar Abdul Hamid de şi duşman al instituţiunilor Europene, n'ar dori de loc ca să fie trecut pe cel-l'alt mal al Bosforuluî, să fie redus la Asia mică şi lăsat aci pradă Rusieî.

Iată cauzele adevărate ale pasivităţeî turceştî..

* * *

Şi cînd auzî despre grozavele înarmărî ale Turcieî, despre numeroase escadre de carî dispune şi peste carî comandă ea, apoî de aî numaî puţin cunoştinţă asupra stăreî imperiuluî Otoman, trebuie să fiî un naiv fără de leac, pentru ca să crezî măcar o iotă, de minciunile telegrafuluî oficios turcesc.

Turcia este într'adevăr bolnavă de moarte. Ea însăşî nu maî poate face nemic şi aşteaptă numaî ca puterile europene să-î prelungească agonia.

Prizonierî împărăteştî însă, nu se găsesc numaî la Petersburg, eî se găsesc şi la Yldiz-Kioşk — toţî tiraniî împărtăşesc aceiaşî soartă.

Sofia.

BOMBARDAREA INSURGENŢILOR

Insurgenţiî, carî, zice-se, voiaŭ să atace Haleppa şi Acrotiri, aŭ refuzat să dea ascultare comandanţilor vaselor Europene de războiŭ, carî cereaŭ ca să se retragă, şi aŭ înaintat mereŭ.

In urma declaraţiuneî insurgenţilor că nu vor să se retragă, comandanţiî diferitelor escadre, se hotărîră să bombardeze lagărul lor. Vasele de războiŭ ale diferitelor naţiunî se formară în linie de bătaie, începînd de la Est spre Vest şi paralel cu coasta ce trebuia bombardată.

La extremitatea flanculuî stîng, vrea să zică la Est, se afla vaporul german «Impărăteasa Augusta», după acesta urma vaporul cu flaga engleză, adică vaporul pe care se află şi admiralul comandant al escadreî, apoî încrucişătorul austriac «Maria Teresia» şi în sfîrşit vaporul cu flaga rusească. La Vest, spre sfîrşitul linieî de bătaie, se aflaŭ vapoarele franceze şi italieneştî.

După ce diferitele vase aruncaseră ancorele, se făcură preparativele pentru atac şi apoî admiralul cel maî mare în rang, dădu semnalul pentru deschiderea foculuî. Vapoarele eraŭ aşezate în ordine alfabetică (Allemagne, Angletere, Autriche, Russie) şi decî trebuia vaporul german să dea primul foc, ceea ce se şi confirmă prin raportul comandantuluî acestuî vapor, adresat guvernuluî săŭ.

Focul a fost continuat imediat şi de cele-l'alte vapoare, şi după ce s'aŭ tras vre-o 70 de împuşcăturî, insurgenţiî aŭ strîns steagul grecesc, care fîlfîia de asupra lagăruluî lor şi aŭ început să se retragă. In urma retragereî insurgenţilor focul a încetat.

Cele maî multe împuşcăturî, anume două-zecî, a tras încrucişătorul german «Impărăteasa Augusta», şi cele maî puţine, annume 4, a tras vaporul rusesc.

Iată cum s'a întîmplat bombardarea insurgenţilor, după ştirile sosite pînă acum.

ANGLIA RIVALA GRECIEI

Un comunicat. — Ce vrea Anglia Indemnizarea Grecieî.

S'a discutat foarte mult atitudinea Angliei, care — după cum se poate vedea şi din corpul ziaruluî — a îndemnat pe Grecî ca să ocupe Creta şi care astă-zî joacă în concertul European un rol maî mult de cît îndoelnic.

* * *

Comunicatul oficios al guvernuluî englez, care zice că ruperea Creteî de la Turcia nu se poate face de cît prin mijlocirea Europeî, dar că pe de altă parte insula nu poate fi cedată Grecieî, pentru că această ţară n'o va putea stăpîni fiind în mare lipsă de banî, dă loc la multe bănuielî.

* * *

In cercurile diplomatice predomneşte bănuiala, că Anglia are intenţiunea de a pune într'un chip oare-care stăpînire pe Creta, decî că Anglia ar fi rivala Grecieî.

* * *

Faptul însă că Anglia caută să înduplece guvernul grec ca să-şî retragă oştirile, fără ca să aplice forţa contra acestora, se tălmăceşte de diplomaţi în senzul că Anglia vroieşte să îndemnizeze într'un chip saŭ altul pe Grecî, dacă'şî vor retrage trupele.

SOCIOLOGIA LA UNIVERSITATE

Cursul d-nuluî C. Dumitrescu-Iaşi

PRELEGEREA VIII

Omul, ca şi întreaga animalitate, îeste supus în viaţă la două necesităţî: una consistă în *a-şi forma şi a-şi păstra individualitatea*, cea-l'altă în *a-şi continua specia*. Toată desfăşurarea activităţeî omeneştî se învîrteşte între aceste două puncte cardinale. Am arătat în lecţiunea trecută că, pentru îndeplinirea celeî di'ntîi necesităţî, individul trebue să cunoască fenomenele favorabile şi pe cele nefavorabile dezvoltăreî sale, să-şî apropieze pe cele favorabile şi să se ferească de cele nefavorabile. De aicî rezultă încercările de a se adăposti atît în contra fenomenelor anorganice nefavorabile cît şi în contra fenomenelor nefavorabile organice. Necesitatea de a se adăposti şi de a căta mijloace de hrană a făcut pe om să inventeze locuinţele şi vestmintele, uneltele şi armele.

*

Obiectul prelegereî de azî îe a doua necesitate la care îe supus individul în viaţă: perpetuarea specieî.

Omul primitiv duce o luptă necontenită — sub forma de vînătoare, saŭ războiŭ — în contra duşmanilor seî, oamenî saŭ animale sălbatice. In cît se poate spune cu drept cuvînt că prima ocupaţiune a omuluî a fost rezboiul, şi prima unealtă, arma. Dar individul nu poate duce singur această luptă. Lupta pentru existenţă pe de-o parte, *iar pe de alta nevoiea perpetuăreî specieî, aŭ dat naştere celeî di'ntîi* forme, foarte rudimentare a familieî.

Dar această familie primitivă n'are o formă consistentă, îe lipsită de solidaritate, de oare-ce, lupta pentru existenţă fiind a-tot-puternică în societăţile primitive, fie-care se conducea în această luptă după cum îl îndemna propriul seŭ egoizm. Voinţa celuî maî puternic era lege pentru ceî-l'aţî.

Femeea şi copilul fiind maî slabî, bărbatul — acest cavaler veciuic rătăcitor din perioada de sălbătecie — putea să-î sacrifice orî de cîte orî dînşiî eraŭ o piedecă întreprinderilor sale. Pilde despre aceasta avem chiar astă-zî la popoarele sălbatice.

Un sălbatec australian, care-şî omorîse nevasta şi 'şî păstrase cîinele de vînat, fiind întrebat de către un misionar, pentru ce făcuse aceasta, respunde simplu:

— Cîinele de vînat prinde Cangurul, pe cînd femeea îl consumă!

Tot aşa şi cu copilul. Un misionar, care, într'o altă împrejurare, predica unuî sălbatec doctrinele religieî creştine, fu întrebat cu naivitate şi cu mirare de către acesta:

— Cum? Va să zică după logica ta, ar urma că, dacă sora mea are un copil şi mie mî-e foame, să n'am dreptul să mănînc acest copil?....

*

De sigur, aceste fapte carî pe noî ne pun în mirare, nu le putem nicî aproba nicî dezaproba. Singurul rol al nostru, ca oamenî de ştiinţă, e de-a căuta cauzele acestor fenomene sociale. Explicaţia cauzală e lesne de găsit, de oare-ce chiar astă-zî avem societăţî primitive, sub cea maî elementară formă, după cum e la Australienî, de pildă. Cea maî principală ocupaţie a australianuluî sălbatec, e căutarea hraneî. Neavînd putinţa şi mijloacele de a cuceri această hrană maî cu uşurinţă, el se mulţumeşte cu ceea ce-î vine din pescuit — un pescuit şi el primitiv, — din vînătoare, saŭ cu ceea ce marea îî aruncă întîmplător pe ţărm.

Şi cînd prin nicî unul din aceste mijloace nu-şî poate găsi hrana, atuncî e redus să mănînce rădăcinî, e redus să se mulţumească cu un animal ca... paianjenul, drept hrană.

Cînd, în această societate primitivă, singura problemă e: *ce veî mînca*, şi cînd această problemă nu poate fi nicî o dată rezolvită a priori, atuncî toate rezultatele eticeî sînt resturnate. *Hrana e primul comandament moral, eî se sacrifică toate cele-l'alte interese.* Şi din necesitatea de a se hrăni, răsare nevoia sălbateculuî de a fi canibal, de a-şî consuma nevasta, copilul saŭ sclavul, cînd nu maî are alte izvoare de hrană. Maî tîrziŭ, cînd va putea să scoată maî mult din natură, va dispare şi canibalismul: *Un progres etic, un progres moral numaî atuncî va avea loc, cînd se va îndeplini un progres economic.*

*

Prima formă a societăţeî, familia primitivă, nu poate dura din cauza războaielor. Şi atuncî nevoile strategice ale lupteî silesc pe oamenî a se uni în hoarde, maî mulţî contra maî multora. In această asociaţie firească, nu există nicî un contract, hoardele se fac şi se desfac după împrejurărî. Nevoile lupteî fac pe individ — la început — să sacrifice, să distrugă saŭ, maî bine zis, să consume tot ceea ce ar fi a învinsuluî, uneltele, animalele, copiî, nevasta, şi pe însuşî învinsul.

Sub o formă maî complicată a societăţeî, a-

ceste fapte ne apar învăluite într'o formă mistică. *Apare Religia, a căreĭ rol a fost tot-d'a-una de a sancţiona forma existentă a moravurilor.* Incep să se nască ideĭ, superstiţiĭ ca aceea că dacă doĭ inşĭ se luptă şi învingătorul consumă saŭ poartă cu sine inima învinsuluĭ, puterea sa va fi cu atît maĭ mare,— saŭ dacă va mînca ochiĭ învinsuluĭ atuncĭ va avea o vedere cu atît maĭ ageră, etc. Aceste ideĭ consfinţite, adăugate pe lîngă nevoia de a se hrăni fac ca adversariĭ cu cît sînt maĭ teribiĭ, cu atît să rîvnească a se răpune, a se distruge unul pe altul. *De aicĭ se poate vedea cît de strînsă legătură este între o nevoie economică şi o superstiţie mistică.*

*

După cum am zis, la început învingătorul *distruge* tot ce e al învinsuluĭ. Maĭ tîrziŭ însă învinsul, prizonierul, nu maĭ e distrus, ci păstrat. De asemenea cu animalele, uneltele, armele şi cu tot avutul care nu putea fi consumat, al învinsuluĭ. Acestea formează pentru cuceritor o rezervă de forţă, *un capital* — în înţelesul cel maĭ larg al cuvîntuluĭ.

Starea aceasta nouă de lucrurĭ dă naştere unor efecte nouĭ, unor nouĭ mijloace de a lucra. Prizonierul păstrat îşĭ are existenţa şi întreaga sa activitate strîns legate de stăpînul săŭ. Prima formă de solidarizare e biruinţa celuĭ maĭ slab de către cel maĭ tare ; dar şi aceasta e o simplă formă sporadică, căcĭ după învingere ceĭ unıţĭ se despart. In această formă primitivă, toţĭ se supun unuia singur — şeful hoardeĭ saŭ al tribuluĭ — iar turmele, sclaviĭ, armele şi uneltele sînt ale tuturor, sînt *proprietate comună.*

Conservarea capitaluluĭ dă naştere la o sumă de alte nevoĭ. Păşunarea turmelor cere locurĭ de păşune, locurĭ carĭ sînt delimitate primitiv prin limite naturale : un rîŭ, un deal, o movilă etc. Pentru păstrarea acestor locurĭ, se daŭ lupte necontenite, cu toate că încă nu există nicĭ o idee de patrie, în afară doar de ideea de posesiune comună a bunurilor cucerite.

Cînd se înmulţesc turmele şi braţele, trecem de la forma de păstorie, la forma sedentară, la agricultură. Triburile, pînă acum rătăcitoare, se aşează pe pămînturile ocupate, construindu-şĭ locuinţĭ stabile.

In această nouă stare de lucrurĭ, apare şi maĭ bine deosebirea în clase : de o parte, aceĭ ce aŭ capitalul, stăpîniĭ, de alta aceĭ ce muncesc, stăpîniţiĭ. Intre uniĭ şi alţiĭ se nasc, încetul cu încetul, o sumă de norme de purtare: avem forma rudimentară a *Statuluĭ.*

Domneşte tot dreptul celuĭ maĭ tare. La vînat, partea cea maĭ bună o ia şeful ; sclavul nu ia nemic.

Pentru acesta încep să se nască o sumă de opriride la anume lucrurĭ, carĭ însă eraŭ îngăduite stăpînitorilor. Ecoul acestor oprirĭ a ajuns pînă la noĭ, există şi astă-zĭ, chiar în societăţile cele maĭ cilivizate.

Clasa stăpînitoare, ca se'şĭ apere privelegiile, se sprijinea pe *forţă.* Totuşĭ sclavul învins maĭ păstra în iel o sumă de energie, de ură în contra învingătoruluĭ, şi starea lucrurilor s'ar fi putut schimba dacă nu interveneaŭ alţĭ factorĭ exteriorĭ, carĭ să întărească puterea stăpînilor. Unul din aceştĭ factorĭ le *Selecţiunea.*

Ceĭ maĭ puternicĭ, ceĭ maĭ bine înarmaţĭ în lupta pentru traiŭ, formaŭ în primele timpurĭ clasa stăpînitoare. Ceĭ maĭ slabĭ, ceĭ maĭ puţin înarmaţĭ, formaŭ clasa supusă. De o parte şi de alta se petrece o alegere, o selecţiune, care tinde să facă pe stăpînitorĭ maĭ puternicĭ, pe stăpîniţĭ din ce în ce maĭ slabĭ. In clasa stăpînitoare ceĭ carĭ nu puteaŭ să stăpînească, ceĭ slabĭ, eraŭ suprimaţĭ. In clasa stăpînită lucrurile se petreceaŭ din potrivă, mulţumită dreptuluĭ de viaţă şi de moarte ce stăpînul îl avea asupra robuluĭ săŭ.

Fireşte că cel d'întîiŭ vrînd ca să-şĭ păstreze şi să-şĭ mărească privilegiile, avea interes ca cestă-l'alt să fie cît se poate maĭ slab, — de unde urmează că sclaviĭ ceĭ maĭ puternicĭ eraŭ sacrificaţĭ, eraŭ *consumaţĭ* de către şefiiĭ de triburĭ, şi nu li se îngăduia să trăiască de cît celor maĭ slabĭ.

Un alt factor care intervine în folosul stăpînitorilor, e *Religia.*

Ca să ne putem face o idee de neînchipuita putere socială a religieĭ asupra omuluĭ primitiv, e de ajuns să cităm un exemplu. Există la australienĭ un obiceiŭ curios : *tabuarea.* Un European călătorind prin Australia cu un călăuz indigen, se pomeneşte că acesta, ne maĭ putînd suferi căldura, îşĭ zmulge haina de pe el, o lasă jos, pune deasupra eĭ un zmoc de iarbă — şi pleacă înainte. Europeanul intrigat îl întreabă, cum îşĭ lasă aşa haina, căcĭ poate s'o iea cine-va. «Cum poate s'o iea dacă e tabuată (pusă sub protecţia zeilor)?» replică sălbatecul. «Nu cum-va pe la voĭ ar fi cu putinţă să se atingă cine-va de un lucru tabuat ?» adaogă el cu naivitate...

Puterea religiuneĭ, slăbită în decursul timpurilor, e cu atît maĭ mare cu cît mergem spre trecutul îndepărtat. Şi această putere colosală, sancţionînd prin formulele sale starea de lucrurĭ existentă, a mers tot-d'a-una mînă în mînă cu cel maĭ tare şi a contribuit să mărească prăpastia dintre stăpînitorĭ şi stăpîniţĭ. Ast-fel castele din India eraŭ sancţionate de religie. Ea era cea maĭ mare putere în mîna brahmanilor şi a rezboinicilor în contra celor stăpîniţĭ, în contra nenorociţilor pariaşĭ.

Dar cum se explică apariţia religieĭ ? De unde vine această putere, care exercită o atît de nemărgenită influenţă asupra oamenilor primitivĭ ?

In mintea omuluĭ există de la început tendinţa de a găsi explicarea cauzală a o sumă de fenomene. Sălbaticul rătăcitor, aruncat în mijlocul uneĭ naturĭ duşmane, se întreabă la fie-ce pas *de ce* se întîmplă cutare şi cutare lucru ? De ce şi cum se formează noriĭ ? De ce fulgeră ? De ce tună ? De ce plouă ? De ce luceşte soarele ? De ce fiarele sălbatece îl atacă ? etc., etc. Şi la fie-care din aceste întrebărĭ a căutat să-şĭ dea răspunsurĭ.

Pentru carĭ fenomene s'a întrebat el maĭ întîiŭ ? De sigur că pentru cele carĭ veneaŭ în directă atingere cu viaţa luĭ. El voia să-şĭ dea seamă de pricinile fenomenelor, pentru ca să poată să şi le apropieze pe cele folositoare, să le împiedice pe cele periculoase.

Dar bietul vagabond, cavalerul rătăcitor din primele timpurĭ, nu prea avea nicĭ vreme, nicĭ putere de gîndire ca să facă multe investigaţiĭ. Cugetarea i-ar fi dat prea mult de lucru ; *alăturĭ cu lucrarea migăloasă a cugetăreĭ există însă zborul fantazieĭ*, iar nevoia cauzală a fost satisfăcută pe această din urmă cale, mult maĭ lesnicioasă. Prin fantazie omul primitiv îşĭ explică toate lucrurile posibile, personificînd natura şi fenomenele eĭ. Pentru fie-care fenomen exista, în mintea sălbateculuĭ, o forţă ascunsă care-l producea...

Cînd lucrurile aŭ ajuns aicĭ, clasa stăpînitoare alcătuieşte prima castă religioasă şi se aliază fatal cu ea. Religiunea devine un instrument de asuprire în mîna stăpînilor, de care multă vreme vor tremura fricoşiĭ supuşĭ.

... Tîrziŭ, tîrziŭ de tot se va naşte religia celor săracĭ, a celor umiliţĭ, dar învăţămintele eĭ vor fi încă multă vreme călcate în picioare de către aceia carĭ ţin în mînile lor puterea.

C. Z. B

CUM SE APARA PACEA!

— de unde se va vedea, că bombardarea insurgenţilor barbarĭ din Creta, a fost opera unor state civilizate —

De şi ştiŭ că nicĭ unul nu v'aţĭ îndoit, iubiţĭ cetitorĭ, despre opera eminamente favorabilă civilizaţiuneĭ, pe care aŭ făcut-o reprezentanţiĭ puterilor europene, cînd aŭ bombardat ceata de insurgenţĭ Cretanĭ, carĭ, barbarĭ cum sînt, nu vor să-şĭ lase patria sub stăpînirea nebunuluĭ autocrat de la Yldiz-Kioşk, — totuşĭ, spre a vă convinge şi maĭ mult, vă voĭ da aci cîte-va interesante amănunte.

Asupra insurgenţilor s'a împuşcat cu tunurĭ de oţel de 24 şi 30·5 centimetri. Ca să vă faceţĭ o idee despre aceste tunurĭ, cred că următoarele date vă vor ajunge : ţeava tunuluĭ de 24 centimetri, are o lungime de 8 metri şi 40 centimetri, iar aceia a tunuluĭ de 30·5 centimetri, una de 10 metri şi 70 centimetri. Casa ghiuleleĭ e de 90 centimetri, resp. 1 metru şi 11 centimetri, iar aceia a prafuluĭ de 1 metru 70 centimetri resp. 1 metru 79 centimetri.

La tunul de 24 centimetri, ţeava are o greutate de două-zecĭ-şi-şeapte de miĭ de chilograme la cea de 30.5, una din patru-zecĭ-şi-opt de miĭ de chilograme. Ghiulele aŭ o greutate de două, treĭ şi patru sute de chilograme. Se înţelege că pînă şi încărcarea acestor tunurĭ se face prin procedeurĭ mecanice : pompe hidraulice etc. Efectul acestor ghiulele, cînd sunt îndreptate contra satelor, zidurilor, cupolelor etc. e îngrozitor.

Şi cînd vezĭ că reprezentanţiĭ puterilor europene aruncă asemenea jucăriĭ asupra unuĭ lagăr de insurgenţĭ, cîte-va sute la număr şi în neputinţă de a se apăra, cine îndrăzneşte să se maĭ îndoiască de faptul, că vapoarele marilor puterĭ reprezintă în faţa Creteĭ civilizaţiunea ?

Cetitoriĭ vor înţelege însă acum, de ce depeşile oficioase se grăbesc a ne spune că bombardamentul n'a cauzat de cît pagube materiale.

Un barbar.

INFORMAŢIUNI

PREGATIRI DE RAZBOIU

Serviciul sanitar al armateĭ. — Concentrările Rusieĭ. — Intărirea linieĭ Prutuluĭ.— Războiul şi panica în Iaşi

Prin adresa No. 4629, direcţiunea serviciuluĭ sanitar superior al armateĭ, cere ministruluĭ de războiŭ ca să dispue întocmirea unuĭ tabloŭ de toţĭ soldaţiĭ, gradaţiĭ, serviciul aŭxiliar, etc., carĭ urmează a fi concentraţĭ pentru campanie şi a trimite tabloul acesta serviciuluĭ sanitar.

***

Evenimentul publică următoarele amănunte foarte interesante :

Ştirile date despre pregătirile ce le face Rusia la Prut s'aŭ adeverit pe deplin. Zilele acestea aŭ şi sosit trupele semnalate de noĭ şi carĭ se compun din Cazaciĭ din Cuban şi Cerchezi din Cancazia.

Putem afirma că comandamentul corpuluĭ IV din Iaşĭ, controlînd ştirea noastră şi găsind-o veridică a semnalat-o ministruluĭ de războiŭ, care imediat a convocat consiliul de miniştri în acest scop.

***

In urma acestor consfătuirĭ, ministrul de războiŭ a dat ordine comandanţilor corpurilor III şi IV de armată, ca să mobilizeze două contigente de rezervă.

Aceste două contigente, dimpreună cu două brigăzĭ de infanterie şi două escadroane de călăraşĭ, vor fi concentrate peste cîte-va zile, pe malul Prutuluĭ în faţa Basarabieĭ.

***

De vre-o 4 zile, poliţia locală distribuie la toţĭ ofiţeriĭ în rezervă ordinele comandamentuluĭ corpuluĭ al 4-lea de armată, prin care li se face cunoscut de a-şĭ avea pregătite toate cele necesare pentru campanie.

Asemenea ordine s'a trimes şi ofiţerilor eşiţĭ deja din rezervă.

Ministrul de războiŭ a dat ordine comandanţilor corpurilor 3 şi al 4-lea de armată din Galaţĭ şi Iaşĭ ca garda ce se face la frontiera Prutuluĭ să se mărească.

Fie-care Pichet de pe malul Prutuluĭ va fi pus sub comanda unuĭ sergent major, cu un pluton de soldaţĭ.

Această înnarmare se face în vederea celor ce se osbervă în Basarabia.

***

Zvonul unuĭ eventual războĭ a alarmat atît populaţia din Iaşĭ cît şi din cele-l-alte oraşe.

De erĭ şi pînă azĭ s'aŭ prezentat la casa de economie de la casieria judeţuluĭ din Iaşĭ peste 600 cererĭ de restituirĭ de banĭ.

Astăzĭ numaĭ, s'a restituit pînă la orele 3, în total suma de 11217 leĭ 61 banĭ, ear în zilele de 7, 8 şi 9 s'a restituit suma în total de 7476 leĭ.

Aceiaşĭ panică există în Fălticenĭ şi Galaţĭ.

Panica s'a produs prin zvonul răspîndit cum că guvernul din cauza războiuluĭ nu va restitui baniĭ pînă în timp de 10 anĭ.

Zvonul fiind cu desăvîrşire neîntemeeat casieria generală a judeţuluĭ a făcut un raport la minister prin care expune cazul şi cere ca oficial să se dezmintă acest zvon.

PREGĂTIRILE RUSIEĬ

Erĭ s'a adus la cunoştinţa ministruluĭ de războiŭ că Rusia continuă a concentra numeroase trupe în Basarabia.

In afară de cele-l'alte trupe deja concentrate, alaltă-ierĭ aŭ sosit cincĭ polcurĭ de cazacĭ Kubanschi-cazac, în dreptul satuluĭ Hermezin din Basarabia.

Aseară ministerul de războiŭ a dat ordin telegrafic comandantuluĭ corpuluĭ IV de armată ca să expedieze la Focşanĭ cele 300 de căruţe din Iaşi, destinate pentru transportul proviziilor în caz de războiŭ.

Putem da cea maĭ formală dezminţire zvonurilor răspîndite că ministerul de războiŭ ar fi ordonat chemarea sub drapel a contingentelor 1884 şi 1885.

Furtul de la finanţe

Instrucţiunea în afacerea furtuluĭ de la ministerul de finanţe s'a terminat în mod definitiv.

Sergentul Al. Becheru de asemenea a făcut toate mărturisirile, dînsul a arătat cum fiind de post a văzut că într'o seară un om, care era Petrescu, a venit pe furiş şi a îngropat ceva la rădăcina unuĭ arbore.

Dînsul de şi putea să fie observat de acel om, însă a căutat să se retragă spre a nu-l vedea.

După plecarea acestuia, Becheru s'a dus imediat, a dezgropat baniĭ şi i-a luat.

Restul istoricului cititoriĭ noştri îl cunosc.

La 1 Martie se vor reîncepe lucrările pentru construirea palatuluĭ poştelor şi telegrafelor.

Curtea de apel din Galaţĭ a fixat pentru ziua de 28 Martie, judecarea procesuluĭ Robescu-Brenning.

Zilele acestea e vorba ca să sosească în ţară d. Al. Lahovary.

CHSTIUNEA ARMATEI LA CAMERA

Ierĭ d. *Stavri Brătianu* a anunţat la Cameră o interpelare, adresată preşedinteluĭ consiliuluĭ, prin care întreabă dacă e adevărat că armata noastră este lipsită de cizme, cartuşe, arme bune etc ?

D. *Aurelian* zice că e gata să răspundă imediat. *Armata noastră nu duce lipsă de nimic* (Aplauze) *E perfect echipată, şi gata pentru orĭ-ce eventualităţĭ.*

D. *St. Brătianu* se declară mulţumit de declaraţia d-luĭ Aurelian şi renunţă la interpelare. Am interpelat zice d-sa, pentru că vreaŭ să se aducă la cunoştinţa ţăriĭ, dacă sînt adevărate informaţiunile ziaruluĭ *Dreptatea* în această privinţă.

D. *Aurelian* declară că n'a avut timp să citească aceste afirmaţiunĭ regretabile, carĭ sînt cu desăvîrşire false. Aduce elogiĭ armateĭ romîne şi arată că ea şi-a cîştigat înaintea Europeĭ un nume bine meritat. Regretă că *presa* care în ţările maĭ civilizate e în adevăr a patra putere în stat, la noĭ, în loc să ne încurajeze în aceste grele împrejurărĭ, găseşte de cuviinţă să ne arunce un descredit nemeritat asupra armateĭ noastre.

Roagă pe reprezentanţiĭ preseĭ să fie maĭ prevăzătorĭ, şi maĭ exact informaţĭ, maĭ ales în starea actuală a Orientuluĭ.

Se cere închiderea discuţieĭ.

***

D. *Fleva* cere cuvîntul contra închidereĭ Protesta contra preşedinteluĭ Camereĭ, care e omul cel maĭ tiranic (Zgomot. La ordine) zice că a cerut cuvîntul ca să se asocieze la interpelarea d-luĭ St. Brătianu, şi preşedintele nu-ĭ l'a dat. (D. Geani se agită şi trînteşte cu pumnul în biurou). D. Fleva cere şedinţă secretă. (Zgomot, întreruperĭ).

D. *Aurelian* refuză şedinţa secretă. Să se arate lucrurile pe faţă, la lumina zileĭ. (Aplauze).

Ce se poate spune maĭ mult în şedinţă secretă de cît ceea-ce s'a afirmat aicĭ în şedinţă publică, că armata noastră n'are arme, n'are cizme, n'are cartuşe...

Preşedintele dă cuvîntul d-luĭ Fleva ca să-şĭ dezvolte interpelarea.

***

D. *Fleva* zice că nu poate, de oare-ce nu-l de faţă ministrul de războiŭ.

D. *Aurelian* declară că i-a telefonat să vie imediat. Se votează cîte-va indigenate.

La orele 4 soseşte d. general Berendeĭ, ministrul de războiŭ, şi declară că e la dispoziţia d-luĭ Fleva.

***

D. *Fleva* caută să îndreptăţească atitudinea ziaruluĭ *Dreptatea.*

Ce vreţĭ să se spună prin ziare, cînd însuşĭ generalul Budişteanu, fostul ministru de războiŭ, a declarat la Cameră şi la Senat că puşca Manlicher e un simplu baston high-life ? Presa noastră e ca şi miniştriĭ noştri...

Generalul Berendeĭ să ne spună categoric dacă arma aceasta e bună saŭ nu, spre a se asigura presa şi opinia publică.

Se zvonise că era să se transforme vechile noastre puştĭ Martiny în arme cu repetiţie.

Dar aceasta a rămas un simplu zvon, şi nicĭ alte arme nouă nu s'aŭ maĭ comandat. Avem numaĭ 135.000 puştĭ Manlicher şi putem mobiliza imediat 125.000 oamenĭ din infanterie şi geniŭ.

Va să zică o armă de om, pe cînd în alte ţărĭ avem cel puţin două arme de om. Nicĭ n'avem destule arme de acelaşĭ model, pentru toţĭ oameniĭ.

Avem lipsă de 600 ofiţerĭ. N'avem proviziĭ de războiŭ îndestulătoare. Cartuşe nu s'aŭ maĭ comandat. N'avem de cît cîte 25 cartuşe de soldat, pe cînd în caz de războiŭ se cere pentru fie-care soldat 500 cartuşe.

Avem lipsă de 20.000 de caĭ, şi în caz de nevoie ni-ĭ vom procura cu greŭ.

Oratorul întreabă dacă avem echipamente pentru caĭ cu îndestulare, dacă e adevărat că ruşiĭ mobilizează armata şi că aŭ concentrat trupe la Odesa şi Chişineŭ, dacă e adevărat că Austria a concentrat treĭ corpurĭ de armată la frontierele noastre.

Să ne mobilizăm şi noĭ !

Intreabă dacă fortificaţiile sînt în perfectă stare de apărare, saŭ dacă e adevărat că maĭ trebue să cheltuim 30 de milioane, pentru a isprăvi întăririle Capitaleĭ. Ne lipsesc cupole metalice şi 400 de tunurĭ, zice d-sa. La Bucureştĭ avem numaĭ zece companiĭ de artilerie, cînd ar trebui 20, şi nicĭ o companie de geniŭ. Forturile linieĭ de fortificaţie Focşanĭ-Nămoloasa nu-s legate între ele nicĭ prin cale ferată, nicĭ prin telefon. Cere explicaţiunĭ ministruluĭ de războiŭ.

***

D. *general Berendeiŭ* răspunde d-luĭ Fleva. D-sa constată că interpelantul nu s'a mărgenit numaĭ la a spune fapte necontrolate, dar s'a întins şi la teoriĭ în carĭ e foarte slab.

In privinţa puşteĭ Manlicher, face următoarea declaraţie :

— D. general Budişteanu a spus aicĭ vorbe, pe carĭ acum de sigur că le regretă. Declaraţiunile sale regretabile alarmaseră ţara întreagă şi străinătatea. Adevărul e că experienţele făcute în străinătate, aŭ întărit cu totul pe ale noastre şi aŭ dat rezultate identice.

Puşca Manlicher e perfectă din toate punctele de vedere. Soldaţiĭ noştriĭ aŭ deplină încredere în iea. Comanda cartuşelor a fost întîrziată de oare ce n'aveam la început încredere în armă.

Cea maĭ bună dovadă că micul nostru calibru e excelent, e că în Austria se studiază acum reducerea calibruluĭ la 5 m. m. 5.

Arma Manlicher e excelentă din toate punctele de vedere (aplauze).

***

Ministrul asigură că noile arme cu praf fără fum nu maĭ reculează ca vechile puştĭ Martiny. Din punct de vedere al armamentuluĭ şi al echipamentuluĭ nu vom fi îndărătul niciĭ uneĭ armate streine. In caz de războĭ cele 4 corpurĭ de armată vor fi complect echipate.

Totuşĭ voiŭ maĭ cere cîte-va nouĭ credite. (Aplauze).

Lacunele fortificaţiilor — sînt foarte puţine — le vom împlini cît de curînd. Caĭ vom găsi destuĭ şi în ţară, chiar dacă n'am putea să ni-ĭ procurăm din străinătate. Cupole mobile avem destule, dar putem să maĭ comandăm. (Aplauze).

***

D. *Aurelian*, luînd cuvîntul, declară că nu vede nicĭ o conflagraţiune pe orizontul nostru. Declară că raporturile cu Rusia şi cu Austria sînt din cele maĭ satisfăcătoare şi că nimenĭ nu ne ameninţă.

Şedinţa se ridică la orele 4.40 minute.

FOIŢA ZIARULUI «LUMEA NOUA»

98

GEORGES MALDAGUE

RĂZVRĂTITA

PARTEA A TREIA

I

D. Labatière de obiceiŭ întîlnea copilul, îl desmierda şi-ĭ da bomboane.

I se părea că seamănă cu cine-va pe care-l cunoaşte.

Rozalia avea o simţire vagă că toată fericirea eĭ era legată de un fir de păr.

Paul venea de o vedea fără a maĭ lipsi nopţile de acasă.

Regina se făcuse foarte prepuelnică.

Intr'o seară de şi nu era ziua hotărîtă în care mergea s'o vadă pe Rozalia, Paul avea o migrenă îngrozitoare, şi fiind că Regina se culcase din pricina unuĭ guturaĭ, pe dînsul îl sfătui să meargă puţin la aer.

El se duse într'o fugă la Rozalia.

Copilul deja dormea.

Petrecu un ceas împreună.

Jeanne venise pentru un ceas la Rozalia.

— Crezĭ că n'am ghicit de mult cine-ĭ acel unchiŭ, acel «Tonton» de care vorbeşte Paul... este...

— Sfîrşeşte, zise Rozalia.

— Vezĭ dragă, zise Jeanne am auzit pe copil cînd era mic de tot, gîngurind două silabe, pe care şi eŭ le-am învăţat să le zică fetiţa,... pe urmă nu l'am maĭ auzit. Era o pază pentru alţiĭ dar pentru mine... credeam că mă iubeştĭ maĭ mult.

D-na Chaumel, vorbea cu glasul înnăduşit cu ochiĭ plinĭ de lăcrimĭ.

Emoţia d-neĭ Chaumel o mişcă şi pe dînsa.

Aĭ ghicit, zise ea cu glas tremurător.

— De mult aşteptam să-mĭ spuĭ.

— Dar nu ştiĭ cine ?

— Nu, nu ştiŭ.

— Nu căta să ştiĭ.

— Nu, fiind că mă opreştĭ.

— E însurat, zise d-na David, ca să explice aţiţarea eĭ.

— Inţeleg şi te plîng din toată inima.

— Da, viaţa mi-ĭ grozav de jalnică. Cu toate aceste îl iubesc.

— Da... zise Jeanne, — şi eŭ iubesc... iubesc la nebunie. Ah ! cînd aĭ şti !

— Linişteşte-te îĭ zise Rozalia văzînd'o atît de iritată.

— Da, e o nenorocire, o fatalitate, m'am măritat cu acest bărbat, el e tatăl copileĭ mele, mi-a făcut atîta bine, în cît mi-ĭ milă de dînsul. Inainte de a mă mărita credeam c'o să-mĭ răzbun făcînd ca atîtea alte femeĭ tinere. Mă jurasem să nu-mĭ jertfesc tinereţea acestuĭ bătrîn. Dar am priceput repede că temperamentul meŭ nu se potriveşte cu asemenea fel de viaţă, pe urmă este copila care m'ar fi oprit să cad... Eram hotărîtă, viaţa mea lîngă tatăl Magdaleneĭ nu mi se maĭ părea atît de grozavă. E maĭ lesne să ierţĭ de cît să urăştĭ... Dar iată că o patimă blestemată s'a legat de mine...

— Vaĭ ! ceea ce spuĭ mă înspăimîntă.

— Da.., şi încă nu ştiĭ. Oh ! de ce nu l'am rugat să plece...

Rozalia David îĭ luă mîinile.

— Cine-ĭ el ?

— Da, zise ea, e el.

— Nenorocite !

— O zicĭ, nenorocită !

Incepu a plînge.

— Da e grozavă viaţa noastră, ne iubim şi suferim. Oh ! de ce nu ne-am înecat atuncĭ în mare, acea noapte-ĭ pricina de toate.

— De toate ?

— Nu, nu te teme, nu mi-ĭ amant.

— Atuncĭ de ce atîta desperare ?

— Incă nu, dar pînă cînd vom fi stăpînĭ pe noĭ ?

— De ce nu-l hotărăştĭ să plece ?

— Nu maĭ are ocazie.

— Să nu maĭ vie.

— Pe la tatăl săŭ ? cu neputinţă.

— Orĭ să vie foarte rar.

— O şi face, dar acest mijloc nu ne foloseşte.

— Mintea trebue să triumfe.

— Mintea ! Eru s'o pierdem odată dacă nu intra bărbatu-meŭ. Cine ştie dacă a doua oară...

— Ne iubim Rozalie.

— Jeanne trebue să calcĭ peste această iubire, nu ştiĭ ce remuşcare îţĭ pregăteştĭ.

— Da, o ştiŭ, şi el ştie, d'aia sîntem nenorociţĭ.

— Ce să-ţĭ spun, luptă, mereŭ, poate timpul va întuneca iubirea.

— Timpul mereŭ a mărit nebunia noastră.

— Iubirea merge crescînd, pe urmă trebue să maĭ slăbească.

— A d-tale a slăbit ?

— A mea ! Ce să maĭ vorbim !

Jeanne îşĭ puse voalul să plece, avea să meargă pe jos, trăsura o trimesese acasă.

De cînd venise de la Săvorny mergea adesea pe la gara Saint Lazare, pîndind pe nenorociţiĭ carĭ duc geamantanele.

D-na Chaumel căuta pe tatăl săŭ.

Intrebase pe maĭ mulţĭ din aceĭ nenorociţĭ dacă nu cunosc pe omul care-l căuta.

Eĭ îĭ făgăduiră că-l vor găsi.

Unul dintre dînşiĭ îĭ povesti că bătrînul a fost violonist însemnat, pe încetul a tot căzut pînă ce într'o seară a fost silit să-şĭ amanateze vioara, de atuncĭ e silit să facă nenorocitul de meşteşug.

Treĭ se prinseră că-l vor găsi.

In acea seară unul din eĭ veni voios.

— Iată cum stă chestia doamnă ; ierĭ l'am întîlnit la o respîntie cerea de pomană... L'am întrebat unde stă, mi-a respuns.

— Sub un pod. Atuncĭ i-am spus adevărul că o doamnă se interesează de dînsul. L'aşĭ fi adus ierĭ, dar d-na spus că nu vine.

— Oh ! de ce n'am venit.

— D-na să nu-şĭ facă sînge rĕŭ, la şase fix trebue să fie aicĭ.

— Dar sînt şase şi un sfert.

— D-na e sigură ?

— Chiar şase şi două-zecĭ, zisea ea uitîndu-se la ceas.

— Eĭ dar ce ! n'are să se ţie de vorbă ?

— Spuĭ drept l'aĭ întîlnit ?

— Oh ! doamnă, pe cinstea mea !

— Dar de ce n'a venit ?

— Nu ştiŭ, mi-a zis c'are să vie maĭ înainte de vreme chiar... Era interesul luĭ, înţelesese el. La urmă poate n'a avut putere să se tîrie pînă aicĭ.

— Ce fel ?... Era bolnav.

— Tuşea, cum n'am auzit în viaţa mea tuşind. I-am dat cîţi-va banĭ să se întărească.

— Ascultă, eŭ nu maĭ pot sta aicĭ, or să mă observe, mă duc să mă plimb, de vine opriţi-l.

— Il ţinem chiar cu sila.

Ea se primblă pe strada Saint-Lazare pînă la şoseaua Antin. Iar se întoarce la ceĭ treĭ inşĭ care o aşteptaŭ.

(Va urma)

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 11 Februarie 1897

5% Renta perpet.	104	Banca Agricolă . .	228
5% Renta am. 1881	100½	Dacia-Romînia . .	456
5% R. a. 1892-1893	100	Naţionala	500
5% Imprumutul 94	97¼	Patria	115
6% » am.	88½	Societatea de const.	195
5% Oblig. rurale	102½	**SCHIMB**	
Pensiuni . . .	296	Londra. .	25.40 37½..35
6% Oraş. com. Buc.	95½	Paris. . .	100.75..70
6% Idem 1890 .	97½	Viena . .	2 11½¼
5% Foncier rural	92½	Berlin . .	124.30 20.10
6% » urb. B.	88¾	Belgia . .	99.95
5% » »	—	Scont B. N.	6
5% Idem Iaşi . .	85	Avans »	5
6% Soc. Bet. Basalt	—	» C. Dep.	5½
Banca Naţională .	1820		

RASBOIUL GRECO-TURC

Iată textul depeşeĭ trimese de principile moştenitor batalionului din regimentul său care a luptat la Bucolios«Sînt mîndru de **victoria strălucită** *repurtată de regimentul meŭ. Felicit pe ofiţerii şi soldaţi. Amintirea soldaţilor căzuţi ca nişte eroĭ, va fi vecinică».*

* * *

O depeşă a consuluĭ englez din Camera vesteşte că din 2,500 de turcĭ carĭ aŭ luptat la fortul Bucolis, numaĭ opt-spre zece aŭ putut să pătrundă până la liniile turceştĭ din faţa Caneeĭ.

GRECIA IN CRETA

La Kissamo s'aŭ maĭ debarcat 700 de soldaţĭ grecĭ cu maĭ multe tunurĭ. Actualmente numărul trupelor greceştĭ aflătoare în Creta întrece cifra de treĭ miĭ. Tot interiorul insuleĭ se află de fapt în mîna grecilor.

DE UNDE IA GRECIA BANI?

Cunoscută fiind starea mizerabilă a finanţelor greceştĭ, fie care se întreabă cu drept cuvînt, de unde ia Grecia baniĭ trebuincioşĭ.

* * *

Am înregistrat răspunsul ce l'a dat unuĭ redactor al nostru un om politic, de mare însemnătate, din Grecia. Acesta a răspuns : actualul războiŭ nu'l duce statul grec, cĭ naţiunea grecească. Şi ducă statul Grec îe sărac, naţiunea grecească îe foarte bogată.

* * *

Ca un fel de confirmare a acestor cuvinte servesc următoarele ştirĭ ce tocmaĭ ne sosesc.

Coloniele greceştĭ din străinătate, şi anume acele din Alexandria, Cairo, Londra, Marsilia, Livorno şi Triest, aŭ pus la dispoziţia guvernuluĭ grec sume marĭ, care se evaluează la peste şease milioane de francĭ. Cunoscutul milionar Amros din Alexandria, a oferit două milioane, o casă comercială din Londra 125,000, alta din Triest 50,000 de francĭ.

* * *

Printre comercianţiĭ grecĭ din porturile ruseştĭ s'aŭ lansat liste de subscripţiĭ pentru sprijinirea mişcăreĭ Cretane. S'aŭ adunat până acum vre-o opt sute de miĭ de francĭ, carĭ aŭ şi fost trimeşĭ la Atena.

* * *

Banca otomană vroieşte să dea porţeĭ baniĭ trebuincioşĭ pentru mobilizare, dar sub alt titlu şi numaĭ dacă îĭ s'ar da ca amanet averea personală a Sultanuluĭ.

* * *

La bombardarea insurgenţilor, s'aŭ tras maĭ întăĭ focurĭ oarbe. Vasul german a împuşcat cu melinită, ceea ce a produs o indignare generală pretutindenĭ.

Secţiunile Senatuluĭ aŭ luat în cercetare proiectul de lege prezentat de către d. P. Grădişteanu relativ la aplicarea legeĭ Béranger.

Cîte-va secţiĭ aŭ terminat discuţia legeĭ şi aŭ primit'o.

La 1 Martie societatea centrală agricolă va decerne un premiŭ de 500 leĭ celeĭ maĭ bune scrierĭ care va trata despre cultura şi producţiunea grîuluĭ în Romînia.

Ministrul lucrărilor publice a cumpărat pe suma de 1 500,000 leĭ vasul *Ignotio Floro* care face serviciŭ între Constanţa şi Constantinopole.

ŞTIRILE ZILEĬ

— **Vinerĭ 14 Februarie ora 8 seara, d. Christu Otto macedonean, îşĭ va desvolta conferinţa sa Şcoala romînă în Macedonia, în localul Ligeĭ din Calea Victorieĭ lîngă Ateneŭ.**

— **Vinerĭ 14 Februarie curent, ora 1 p. m., Academia romînă va ţine şedinţă publică.**

Se va face următoarea comunicaţiune :

D. Gr. G. Tocilescu, «Relaţiune asupra săpăturilor de la Turnul-Severin.

ULTIME INFORMATIUNI

RAZBOIUL GRECO-TURC

Circulă zvonulĭ că mariie puterĭ vor însărcina pe Italia ca să ocupe Creta spre a o pacifica şi pînă ce va fi cu putinţă ca această insulă să fie transformată într'un principat autonom.

* * *

«Berliner Tageblatt» anunţă că în Rusia, reprezentanţiĭ guvernuluĭ şi guvernanţiĭ realĭ (Ţarina-mumă, etc.) se ceartă asupra atitudineĭ ce trebue s'o aibă Rusia faţă cu războiul greco-turc.

* * *

Daily News **anunţă că trupele regulate greceştĭ, în unire cu insurgenţiĭ, aŭ biruit, după luarea fortuluĭ Vucoli, o mie de Turcĭ şi aŭ ocupat turnurile întărite ale forturilor Agia şi Monkuzdro-Haraks de lîngă Livadia.**

* * *

Se zvoneşte că marile puterĭ s'aŭ înţeles aproape asupra propunereĭ Germanieĭ.

Creta va fi declarată autonomă, Grecia îşĭ va retrage trupele.

* * *

Toate ziarele engleze îşĭ exprimă temerea că în urma acţiuneĭ flotei europene, un războiŭ a devenit inevitabil.

* * *

REGELE GEORGE şi AMBASADORUL RUS

Ziarul Asty *publică o declaraţiune făcută de regele George unuĭ diplomat. Diplomatul în cestiune se crede cu siguranţă că este ambasadorul rusieĭ, iar declaraţiunile regeluĭ a fost, după cum se spune, mult maĭ aspre de cît acele redate de ziarul* Asty. *Iată şi declaraţiunea :*

* * *

De opt lunĭ de cînd diplomaţia europeană lucrează la pacificarea Creteĭ, n'a reuşit să facă alta nimic de cît imposibila jandarmerie. Cît priveşte reformele, niciĭ una n'a fost aplicată pînă astă-zĭ.

* * *

Din această pricină, răbdarea ne-a ajuns la capăt şi am hotărît să anexez Creta, căci această insulă se ţine de Grecia cu trup şi suflet. Hotărîrea mea, îmĭ va atrage poate violente din partea Europeĭ, dară voĭ avea toată naţiunea elină ca să mă sprijine.

* * *

Eŭ am poruncit trupelor mele ca să ocupe Creta şi ca să se organizeze administraţia acesteia. Declaraţiile mele le puteţĭ comunica colegilor d-voastră.

STATELE BALCANICE SE INARMEAZA

Opt sute de albanezĭ înaintează spre Macedonia. Liga albaneză a primit ordin ca să se organizeze. In Albania se mobilizează două-spre-zece batalioane de rediff.

*

Muntenegrul îşĭ concentrează forţele la frontiere.

*

Triburile albaneze aŭ propus porţeĭ ca să-ĭ dea 30,000 de oamenĭ, dacă poarta îĭ va înarma.

*

Patru torpiloare Europeane aŭ fost însărcinate ca să împedece debarcarea de proviziunĭ pentru trupele greceştĭ. Guvernatorul turc înarmează pe musulmanĭ.

*

Mahomedaniĭ, de sub stăpînirea Grecieĭ, aŭ telegrafiat mahomedanilor din Creta, sfătuindu-ĭ ca să se supuie Grecieĭ, care-ĭ va trata de sigur maĭ bine, de cum îĭ tratează stăpînirea turcească. «Ocupăm toate funcţiunile publice, ne bucurăm de toate drepturile şi sîntem pe deplin mulţumiţĭ şi fericiţĭ» — aşa sfirşeşte depeşa.

*

Comodorul grec, invitat de admiralĭ ca să-ĭ conducă la faţa loculuĭ bombardăreĭ, spre a verifica efectele acestea şi spre a îngriji de rănitĭ a refuzat de a merge declarînd că dată fiind îndărjirea produsă de bombardare, nu poate garanta viaţa admiralilor.

*

Se aşteaptă în tot momentul izbucnirea revoluţiuneĭ în Macedonia. Purtarea necugetată a puterilor, carĭ aŭ început bombardarea, luînd pe faţă apararea Turcilor, a scos pe Grecĭ din sărite. Eĭ vor încerca acuma extremul.

*

Vice-consulul din Retimo a depeşat superiorilor săĭ, că actuala situaţie nu se poate prelungi, fără să aibă grave consecinţĭ. Turciĭ chiar doresc restabilirea ordineĭ şi sînt gata să primească orĭ-ce pană şi anexarea la Grecia.

*

In camera grecească minoritatea a depus o propunere prin care protestează în potriva bombardăreĭ şi invită guvernul la o politecă de acţiune.

D. Delyanis declară că propunerea implică o idee de neîncredere şi zice că nu e demn de a formula protestări energice.

Deputaţiĭ opoziţieĭ propun Camereĭ să exprime durerea elenizmuluĭ faţă de măsurile coercitive luate de Europa.

D. Delyanis pune chestiunea de încredere. Ordinea de zi de încredere este votată cu 115 voturĭ contra 1.

CURENTUL IN FAVOAREA GUVERNULUI

Un curent din ce în ce maĭ puternic pentru sprijinirea hotărîtă a actualuluĭ guvern s'a accentuat zilele aceste în cercurile parlamentare.

Am anunţat în numărul nostru de ierĭ că o întrunire a avut loc în saloanele d-luĭ deputat Em. Gr. Grădişteanu, în scopul uneĭ consfătuirĭ asupra atitudineĭ faţă de cabinetul Aurelian.

Azĭ putem da oare-carĭ detaliĭ.

* * *

Aŭ luat parte la consfătuire treĭ-zecĭ de domnĭ deputaţĭ, între carĭ şi d-niĭ Delavrancea şi Dinu Brătianu.

* * *

Primul care a luat cuvîntul a fost d-nu Dinu Brătianu, *care a susţinut complecta împăcare cu d. Dim. Sturdza.*

D. Delavrancea *a combătut (!?) această ideie. D-sa a zis că nu trebuiesc forţate situaţiile, că guvernul de azĭ să meargă înainte, aşa cum merge azĭ.*

D. Ath. Moscuna *a sprijinit ideia d-luĭ Dinu Brătianu.*

D-niĭ Delimarcu şi... Xenopolu *aŭ susţinut că nu se pot subordona d-luĭ Sturdza interesele partiduluĭ. D. Sturdza a făcut ce a putut ; trebuie să lăsăm şi pe alţiĭ să conlucreze la opera partiduluĭ liberal.*

D. Dinu Brătianu, *reluînd cuvîntul, zice că e o datorie de recunoştinţă faţă de d. Sturdza ca să se facă o complectă înţelegere între d-sa şi d. Aurelian.*

D. Em. Gr. Grădişteanu *arată că împăcarea între d. Sturdza şi d. Aurelian nu poate privi şi determina atitudinea partiduluĭ faţă de actualul guvern. Impăcarea aceasta n'are de cît să se facă cu timpul,* în mod privat între d. Sturdza şi d. Aurelian.

D. Grădişteanu e pentru susţinerea hotărîtă a guvernuluĭ de azĭ.

* * *

O rezoluţiune în acest sens a fost primită de toţĭ ceĭ de faţă.

CRIMA DIN PIATRA-N.

Din cauză că nu se făcuse încă constatare la faţa loculuĭ, n'am putut da erĭ toate amănuntele odioaseĭ crime comise. Azĭ însă, sîntem în măsură de a o face :

* * *

Un tînăr Aron Leibu, pitar evreŭ, originar din Iaşĭ, din cauza unuĭ fapt criminal, a fost condamnat la doĭ anĭ închisoare şi trimes la penitenciarul din Bisericanĭ, spre a-şĭ face pedeapsa. Sînt cîte-va săptămînĭ de cînd Aron Leibu şi-a terminat pedeapsa şi a venit în Piatra să-şĭ cîştige prin muncă existenţa zilnică, dar negăsind nicĭ o ocupaţie, s'a decis să plece la Iaşĭ, unde lăsase o soţie cu doĭ copiĭ. Nedispunînd însă de mijloace şi neştiind la cine să apeleze, a hotărît să cerşească, ca astfel să-şĭ strîngă o mică sumă, cu care să poată pleca.

Lunĭ 10 ct., orele 12 a. m., umblînd prin mahalale, a intrat în casă la d-nul Lăzărescu, mecanicul poşteĭ, şi umblînd prin odăĭ să găsească pe stăpînĭ, a dat de o uşă scoasă din ţîţînĭ, pe care atingînd-o ca s'o deschidă, uşa a căzut la pămînt, producînd zgomot şi atrăgînd pe stăpîniĭ caseĭ. Aceştia, bănuind că e hoţ, aŭ dat alarma şi imediat aŭ sărit maĭ mulţĭ cantonierĭ, carĭ lucraŭ prin apropiere, şi aŭ început să-l ia la bătae pe nenorocitul evreŭ.

* * *

Nu trecu mult şi sosi şi d-nul Bran, şeful sergenţilor, întovărăşit de vestitul zbir, Victor Vasiliu Bacal, Dinşiĭ, fără a cerceta şi fără de a se interesa măcar de cauza pentru care cantonieriĭ dădeaŭ fără milă în evreŭ, aŭ dat la o parte pe cantonierul Ghiţă a Thomeĭ, care nu se putea sătura de bătae, şi aŭ început a-l bate sistematic — *sistema Bran*, atît de cunoscută în Piatra.

Zbiriĭ văzînd însă că lumea la strigătele victimeĭ a început să se adune, dezaprobînd purtarea lor sălbatică, aŭ pornit victima spre arestul poliţieĭ şi tot drumul pînă la arest n'aŭ încetat cu loviturile.

Ajunşĭ la poliţie, l'aŭ băgat în arest, unde după ce aŭ avut grijă să închidă obloanele de fier, aŭ început din noŭ să-l bată şi să-l schingiuiască în modul cel maĭ barbar.

Peste un ceas se zvonea în oraş că un evreŭ s'a spînzurat în arestul poliţieĭ, Lumea care alerga să'l vadă a putut constata următoarele de gratiele ferestreĭ arestuluĭ era legată o cureluşă care era trecută pe gâtul victimeĭ, fereastra neavînd o înnălţime de cît de 60 c. m. victima stătea cu genuchiĭ pe podele şi cu mîinele rezemate pe balustrada ferestreĭ.

Cureluşa din jurul gîtuluĭ era slobodă că putea să încapă o mînă de om. Gura cadavruluĭ era bine închisă, limba nu era scoasă, căcĭ dinţiĭ îĭ ţinea încleştaţĭ, iar ochiĭ eraŭ închişĭ şi nu holbaţĭ.

La gît nu se cunoştea nicĭ un semn de strangulare şi expresia feţeĭ era liniştită.

Nu s'a putut constata nimic, care să dovedească sinuciderea.

Maĭ mult încă, arestanţilor cînd sînt puşĭ în arest, li se ia orĭ-ce obiect aŭ asupra lor şi maĭ ales cuţite, sforĭ, cureluşe, etc.

Toată lumea e de comună părere, că nu e caz de strangulare la mijloc, cĭ că victima a sucombat sub loviturile zbirilor şi în urmă s'a simulat strangularea.

* * *

Sînt peste 50 de martorĭ ocularĭ, romînĭ şi evreĭ, carĭ în urma bătăilor, prevedeaŭ că victima n'o s'o maĭ ducă mult.

Ancheta procuroruluĭ local, s'a mărgenit a constata faptul şi nimic maĭ mult.

Lumea evreească maĭ ales, e în mare fierbere căcĭ nu's nicĭ treĭ săptămînĭ, de cînd un băiat de evreŭ a fost bătut şi lăsat maĭ mult mort de cît viŭ tot la arestul poliţieĭ, de către comisarul Pruncu, care fiind dat în judecată s'a ales cu o amendă de 100 leĭ.

După cum am spus erĭ, s'a telegrafiat ministruluĭ de justiţie, precum şi procuroruluĭ general din Iaşĭ, cerîndu-se anchetarea faptelor şi constatare medicală.

Tinerimea israelită a ţinut o întrunire în care a înfierat barbariile comise cerînd darea în judecată a brutelor, Bran, Victor Vasiliŭ şi Pruncu, desaprobînd tot-o-dată negligenţa d-luĭ Poliţaĭ Doicescu sub ochiĭ căruia se petrec asemenea fapte.

Poliţaiul a cerut demisia sbiruluĭ Bran dar Procurorul l'a oprit.

In curînd noĭ amănunte.

In numărul de mîine al «Lumeĭ Nouă», cetitoriĭ vor găsi amănunte senzaţionale asupra atitudineĭ Rusieĭ faţă cu popoarele pravoslavnice din Balcanĭ şi în special faţă cu Bulgariĭ din Dobrogea.

Chiemăm toată atenţia asupra acestor amănunte extrem de grave.

NOUL GUVERNATOR TURC AL CRETEI

Guvernul turcesc 'l-a numit pe Fotiades-Bey ca guvernator general al Creteĭ. El a fost acum 20 de anĭ consilier al valiuluĭ Creteĭ, funcţiune pe care a ocupat-o şease anĭ de zile. Ie un om bătrîn' bolnăbicios, blînd, dar cu totul neînsemnat şi în tot cazul nepotrivit în momentul de faţă pentru funcţiunea ce 'i s'a dat. Intrebat care-ĭ programul ce-l va aplica în Creta spre a pacifica insula, Fotides a raspuns : «*N'am încă nicĭ un program.* Dacă Sultanul mă trimete, îl ascult fără hezitare şi voiŭ căuta să-ĭ servesc după puterĭ, după măsura recunoştinţeĭ şi supunereĭ mele nemărginite» Numirea luĭ Fotiades-Bey nu va mulţumi pe nimenĭ, nicĭ chiar cercurile diplomatice.

Comerţ de carne vie

Serviciul de siguranţă a arestat erĭ pe femeea Mariţa Paraschiva din strada Mărcuţeĭ 53, care atrăsese în casa eĭ pe o copilă Mariţa Ionescu de fel din Buzăŭ, în vrîstă numaĭ de 13, anĭ, şi pe care fiul Paraschiveĭ o precupeţea ducînd'o pe la diferite otelurĭ din capitală.

Atît muma cît şi fiul aŭ fost arestaţĭ.

Trenul de aseară care venea la Piatra-N. a deraiat în gara Raznov din cauza macazuluĭ greşit.

La ora 11 noaptea a venit în ajutor o maşină de la Bacăŭ şi ast-fel trenul a putut să-şĭ continue drumul.

Azĭ noapte pe la orele 2 s'a produs un incendiŭ la tăbăcăria a d-luĭ Mieluş din str. Radu-Vodă.

A ars un grajd şi o magazie cu mărfurĭ.

Poliţia a arestat pe o anume Raşela Ghinciu, servitoare la şcoala comunală din calea Moşilor, 137, bănuită că ar fi vroit să pună foc şcoaleĭ.

RAZBOIUL GRECO-TURC

— Prin fir telegrafic —

Constantinopole, 13 Februarie

Poarta a trimis arme şi muniţiunĭ la Adrianopole, pentru a împiedica un atac din partea Bulgarilor şi Serbilor. Tot în acest scop a trimes trupe la frontiera Serbieĭ şi a Bulgarieĭ.

Canea, 13 Februarie

Palatul guvernatoruluĭ turc e în flacărĭ. Admiraliĭ aŭ trimes pompe şi soldaţĭ, carĭ să stingă focul. In timpul incendiuluĭ musulmaniĭ aŭ năvălit şi aŭ furat 7000 de lire, despre carĭ ştiaŭ că se află în casa guvernatoruluĭ.

Ismail-Bey, a acuzat pe marinariĭ Europenĭ de acest furt, dar în urma cercetărilor riguroase ce s'aŭ făcut, s'a dovedit nevinovăţia marinarilor şi vina musulmanilor.

Constantinopole, 13 Februarie

Nu 64, cĭ 72 de batalioane de redifi vor sosi din Anatolia şi vor fi trimese spre Monastir şi Salonic.

Viena, 13 Februarie

Fremdenblatt **dezminte ştirea că Sultanul ar fi aprobat propunerea puterilor europene ca Creta să fie declarată autonomă.**

CAMERA

Şedinţa de la 13 Februarie 1897

D. *Politimos* cere să se înscrie la ordinea zileĭ interpelarea d-luĭ C. Leca, la care preşedintele consiliuluĭ declarase ierĭ că nu vrea să răspundă.

D. *Preşedinte* zice că se va procede conform regulamentuluĭ.

D. *Aurelian* declară încă odată că nu va răspunde la asemenea interpelărĭ. Pentru d-sa e nulă şi neavenită.

D. *Fleva* ridică o chestie de regulament. Orĭ-ce membru al parlamentuluĭ are dreptul să interpeleze pe guvern.

D. *Aurelian* îşĭ repetă declaraţiunea.

Incidentul se închide.

Se fac maĭ multe propunerĭ.

D. C. Leca, *cere cuvîntul în chestie personală. Se miră că interpelarea d-sale a fost declarată nulă şi neavenită, cînd ea era formulată în termeniĭ ceĭ maĭ parlamentarĭ. Declară pe onoare, că prin această interpelare n'a vrut să atingă nicĭ pe ministrul nostru de externe, nicĭ corpul diplomatic.*

D-sa citise în Epoca *şi în alte jurnale că ministrul nu fusese invitat la prînzul diplomatic, de Sîmbăta trecută, dat la legaţiunea franceză. De aceea crezuse că îe necesar să ceară desluşirĭ.*

E mulţumit de respunsul d-luĭ Aurelian, cum că acele informaţiunĭ nu eraŭ adevărate, dar protestează în contra procedăreĭ primuluĭ ministru.

ULTIMA ORA

— Prin fir telegrafic —

Atena, 13 Februarie.

Vestea că vaporul de războiŭ german a împuşcat asupra insurgenţilor cu bombe de melinită *(un soiŭ de materie explozivă, maĭ grozavă de cît dinamita)*, **a stîrnit indignarea generală a populaţiuneĭ de acĭ. Mulţimea a manifestat în faţa palatuluĭ regal, şi numaĭ cu mare greutate a fost împiedecată, de a face o manifestaţie ostilă în faţa ambasadeĭ germane.**

Constantinopol 13 Februarie

In cercurile de acĭ se crede că un războĭ este inevitabil, cel puţin între Grecia şi Turcia.

D-reĭ HERBST

Institutoare

Loco

Vă cerem permisiunea ca o'dată cu mulţumirea şi recunoştinţa ce vă datorăm pentru zelul ce depuneţĭ spre a ne instrui, să vă aducem viĭ felicitărĭ pentru ziua Dv. onomastică.

Elevele Cl. II, III şi IV.